

Z. LONČARIĆ, Viktor

sela je proštenjarska crkva *Majka Božja Gorska*, jednobrodna gotička građevina s poligonalnim svetištem, barokizirana u XVIII. st. Uza svetište su sakristija i zvonik, uz brod portik, a uz glavno pročelje dvije male kapele. Svetište je oslikano gotičkim zidnim slikama u XIV–XV. st.: zavjese, niz apostola i svetačkih likova, biblijski prizori, proroci, biljni ornament; na brodu je s vanjske strane izbljednuta freska Sv. Kristofora. Na glavnome je oltaru (prije 1677) drven gotički kip Majke Božje (oko 1500). Propovjedaonica je iz 1759, ormar iz 1738, a orgulje iz 1786. Crkva je okružena cinktorom. U arkadama su zidne slike pučki slikane, a u dvorištu kip Sv. Franje. Ulomak pletera ugrađen u crkvu, kao i onaj s natpisom »svmme« (prenesen u zagrebački Arheološki muzej), najsjeverniji su nalazi pleterne skulpture u Hrvatskoj a potječu iz ruševina pokraj crkve. Kraj Lobora je nađen i ant. nadgrobni spomenik (II–III. st.). Uz put do crkve je poklonac s rustičnim kipom Pietà i kutijom za milodare (1762), potom kapela Sv. Antuna iz 1703, koju je dao podignuti Petar Keglević, a pred njom pil istoga sveca iz 1705.

LIT.: A. Deanović, Gotičke freske u svetištu zavjetne crkve Marije Gorske kraj Lobora, Peristil, 1969–70, 12–13. — D. Baričević, Pregled spomenika skulpture i drvorezbarstva 17. i 18. stoljeća u istočnom dijelu Hrvatskog zagorja, Ljetopis JAZU, 1972, 76, str. 291–293. — V. Marković, Barokni dvorci Hrvatskog zagorja, Zagreb 1975. — M. Gorenc, Novi podaci i nalazi s antičkih i ranosrednjovjekovnih lokaliteta Marija Gorska i Čerčevina u Loboru, VjAM, 1977–78, 10–11. — M. Obad Šitarović, Dvorci i perivoji Hrvatskoga zagorja, Zagreb 1991. — J. Meder, Orgulje u Hrvatskoj, Zagreb 1992. — D. Vukičević-Samaržija, Gotičke crkve Hrvatskog zagorja, Zagreb 1993. A. Ht.

LOBORIKA, selo nedaleko od Pule. Na vanjskome zidu župne crkve uzidan je predromanički reljef anđela (simbol evanđelista Mateja), koji je s Ivanovim orlom (u zidu seljačke kuće) i s Markovim lavom (u Lapidariju kraj Svetoga Franje u Puli) pripadao istoj cjelini. Nalazi pleterne skulpture čuvaju se u Arheološkome muzeju u Puli. U šumi kraj Lborike nalaze se ruševine ranosrednjovj. naselja i predromaničke crkve.

LIT.: B. Marušić, Prilog poznavanju ranosrednjovjekovne skulpture u Istri, Jadranski zbornik, 1982–83, 12. B. F.

ilustracija na str. 517

LOKRUM, otočić II od Dubrovnika. U prvoj pol. XI. st. na njemu se naseljavaju benediktinci i osnivaju prvu opatiju. Iz toga je doba očuvano više ulomaka pleterne skulpture i jedan kubični kapitel te dva epitafa iz XI.

st. Krajem XII. ili poč. XIII. st. podignuta je romanička crkva Sv. Marije; očuvane su još tri polukružne apside, sjev. zid obrubljen na vrhu slijepim lukovima te nekoliko ulomaka dekorativne skulpture koji pokazuju vezu između apulijske i dubrovačke romanike. Uz crkvu je bio samostan s klaustrom od kojega se još vide ostaci vrata srpastoga luka i dvojni kapitel romaničko-gotičkoga stila XIV. st. Samostan s kulama nadograđuje se poč. XIV. st., kada na njemu rade dubrovački klesari Radin, Marko Nikostov, Grgur Grbenica, Kola Tomasov i Bonifacije, koji gradi svodove. U XV. st. crkva je produžena te joj pročelje dobiva gotički prozor, a grade se i dvije kapele. Od jedne je ostao očuvan renesansni reljef *Navještenja*, koji se nalazio nad vratima. Novi, gotičko-renesansni samostan sa širokim klaustrom renesansnih lukova i svodova nad gotičkim stupovima podignut je južno od staroga sklopa. Zabilježena su imena više majstora koji su radili na proširenju samostana: Bogoje Milošević (1412), Radin i Radoje Pribilović (1492), Antun Kunčić i Nikola Andrijić (1512), Marko Lukšić (1514) i Marko Radonić (1521). Dio samostana i crkva srušeni su u potrebu 1667. U drugoj pol. XIX. st. na dijelu samostana nadvojvoda Maksimilijan Habsburški sagradio je neogotički dvorac. Iz samostana također potječu slika *Majka Božja* Domenica Ubaldinija (biskupska zbirka, Dubrovnik) i romanički brončani križ u crkvi Sv. Trojstva u Prožuri na Mljetu. Na otoku su i ostaci nedovršena lazareta Republike i franc. tvrđava iz 1806.

LIT.: C. Fisković, Lokrumski spomenici, Bulletin JAZU, 1963, 1–2.

R.

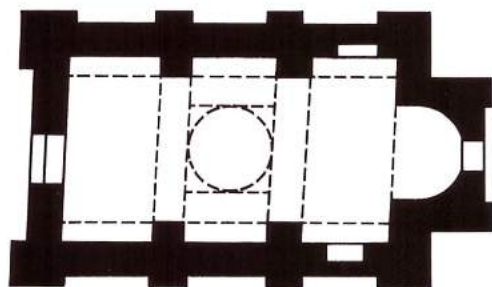
LOKVIČIĆI, selo kraj Imotskoga. Više nekropola sa stećcima: kraj Pezinih kuća, u Berinovcu na lok. Grebašnik i Novine. Stećci su vrsno obrađeni (polumjesec, rozete, ljljani, prikaz lova na jelene i dr.), no znatno su oštećeni.

LIT.: L. Katić, Stećci u Imotskoj krajini, SHP, 1954, str. 145.

LOŃARIĆ, Dragica, naivna slikarica (Hlebina, 25. VI. 1956). Završila Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1976. Izlaže od 1969. Slika romantične krajolike, dubokih prostora i dramatične osvjetljenosti. Djela joj se odlikuju njegovanom slikarskom materijom. Bavi se crtežom. Samostalno izlagala u Zagrebu, Hlebinama, Koprivnici, Münchenu, Amsterdamu, Göttingenu, Morgesu i Beču.

LIT.: V. Crnković, Dragica Lončarić (katalog), Zagreb 1982. — G. Gamulin, Dragica Lončarić (katalog), Zagreb 1990. R.

LOŃARIĆ, Zvonimir, kipar (Zagreb, 13. III. 1927). Diplomirao na Akademiji za primijenjenu umjetnost u Zagrebu 1956 (K. Angeli Radovani, E. Tomašević). Radi figuralnu skulpturu, najviše u drvu i poliesteru, obojenu živim bojama. Sintetizirajući plastična iskustva tradicije i jezika suvremene umjetnosti, ostvario je izvorno djelo u kojemu su elementi fantastičnoga i nadrealnoga prožeti specifičnim humorom. Od 1958. radi za »Zagreb-film« kao crtač i scenograf. Samostalni je autor četiriju crtanih filmova ($1 \times 1 = 1$, 1964; *Bijeg*, 1969; *Žderi*, 1973; *Gosti*, 1977); realizirao je niz nastavnih tzv. element-filmova. Od 1966. radio je kazališne scenografije u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Tuzli. Samostalno izlagao u

LOPUD, gore: tlocrt predromaničke crkvice Sv. Nikole; dolje: tlocrt predromaničke crkvice Sv. Ivana

